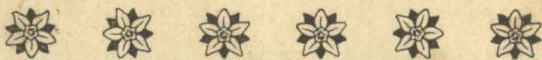

Moder- kærlighed

Skuespil i 3 Akter

= Dansk Kinograf-Film =

Udlejes med Monopol for Danmark
af Aktieselskabet Kinografen, København.
I Norge: Aktieselskabet Kinografens Bureau, Bergen.

Moderkærlighed.

Skuespil i 3 Akter.

— Dansk Kinograf-Film. —

HOVEDPERSONERNE:

Fabrikant Falck Emil Helsengreen
Fru Ellen Falck Alfi Zangenberg
Lilian, deres Datter * * *
Fru Falcks Moder Emma Wiehe
Poul Wang, Læge Richard Christensen
Handlingen foregaar i København.

I et smukt velhavende Hjem bor Fabrikant Falck med sin Hustru og deres lille Datter. Men der mangler i dette Hjem den Glædens Sol, den

Kærlighed mellem Mand og Hustru, uden hvilken intet Hjem faar den sande Lykke. Og hvorfor?

Det er Morgen. Posten kommer. Den instruerede Pige gemmer i Hast det private Brev til Fruen, der modtager det og spændt læser:

„Maa expres afrejse til Berlin i Aften. Venter dig hos mig Kl. 2.

Din Poul Wang.

P. S. Husk Billedet, du lovede mig.“

Et glad Udtryk glider over Fruens Ansigt, og hun gemmer hastigt Brevet.

Falck, der har faaet et Ildebefindende, et Sting i Siden, vil gaa en Tur. Barnet tager kærligt Afsked med ham, medens hans Hustru køligt afværger hans Hjertelighed. Hun har andre Tan-

ker. I en Fart finder hun sit Fotografi frem, skriver noget bagpaa og iler bort, bort til — ham.

Modtagelsen er som sædvanlig hjertelig. I et langt Kys favner den unge Læge sin Elskede og betragter glad det medbragte Billede, da det pludselig ringer, og Pigen bringer et Kort. Til sin Forfærdelse ser Lægen Navnet, og uden at nævne det for Fruen lader han hende gaa ind i Sideværelset. Den intetanende Fabrikant træder ind.

Han har paa sin Tur igen faaet sit Ildebefindende og vil nu raadspørge sin Huslæge. Lægen er nervøs, da han henter Medicin. Da falder Fabrikantens Øje paa det Fotografi, man glemte at gemme. Ser han rigtigt? — Jo! Hans egen Hustrus Billede — og med Paaskrift!

Han er en Afmagt nær, da han læser: „Til min elskede Poul. Din Ellen“. Nu forstaar han.

Hurtigt forlader han Lægen, hvis Forundring snart forklares, da han ser Billedet ligge fremme. Han kalder Fruen ind: „Véd du, hvem der var her? — Din Mand!“

Men Falck gaar til Hjemmet, hvor Lilian glad tager imod sin kære Fa'r, der kærtegner hende,

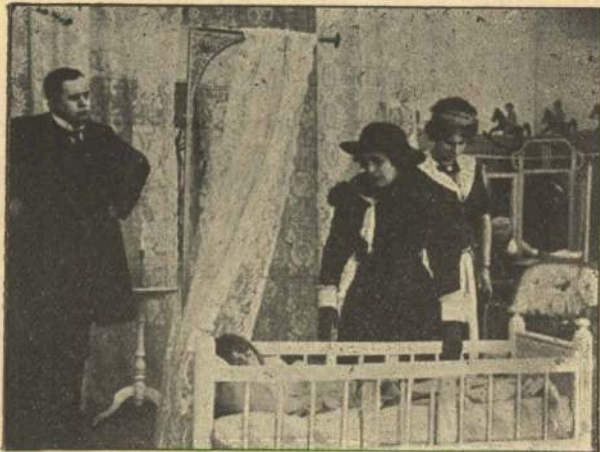

medens bedrøvede Tanker jager gennem hans Hoved. Forbitret rejser han sig. Nu vil han vide alt. I et Øjeblik har han brudt sin Hustrus Skrivebordsskuffe op, og der finder han Brevet fra Huslægen. Det er Bekræftelsen. Nu er der kun ét at gøre.

Da Ellen lidt efter kommer hjem, sker den pinlige Opgørelse. Den er kort, men bestemt. Nu maa det være forbi. Ellen vises bort fra sit

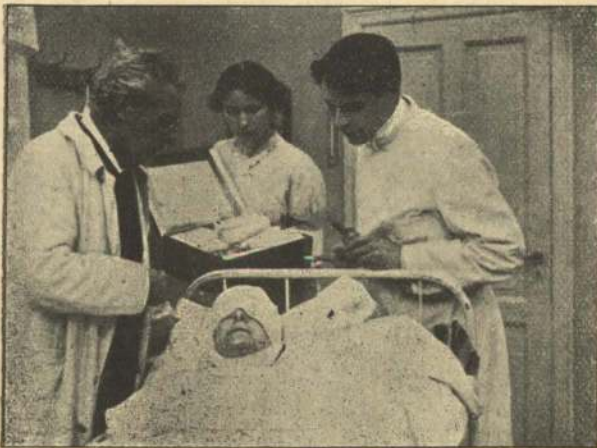
Hjem. Det nytter intet, hun trygler og beder. „Barnet har ingen Mo'r mere“, er det sidste forfærdelige hun hører, da hun fortvivlet forlader Hjemmet.

Ellen bor nu hos sin Moder, der forgæves søger at trøste sin vildfarne Datter, og da Ellen nu modtager et Brev fra Lægen: „— — Vort Forhold bør ophæves. — Forsøg at glemme —“,

da er hun aldeles sønderknust. „Han ogsaa“.

Sorg og Anger tager haardt paa den stakkels Ellen, da Moderen en Dag faar hende med paa en Spaseretur, der skal gøre hende godt. Ak! den bragte hende kun ny Hjertelidelse. Hun saa sit eget elskede Barn gaa forbi — gaa uden Moder.

Hun maa bekæmpe sig for ikke at styrte hen til Lilian, og med Taarer i Øjnene kysser hun Lilians tabte Dukke som et Surrogat.

Men de stadige Tanker om igen at se sit Barn tager Overhaand hos Ellen, og en Aften lister hun sig forsigtigt til sit fordums Hjem. Pigen lukker op, og rørt over hende tager hun et Lys og lister sig med Ellen til Barneværelset. Men just som det kærlige Smil spiller i Ellens Ansigt

over Synet af sin lille Pige, gaar Døren op, og Falck træder ind. — For anden Gang peger han mod Døren.

Ellen er en Besvimelse nær, da hun staar ved Laagen. Men da sker der pludselig noget, der giver hende ny Kraft. Hun opdager Flamme i Vinduet til Barneværelset. Som en vanvittig styrter hun ind. Lyset har antændt Gardinerne, og hele Værelset staar i Brand. Uden at tænke paa den Livsfare, hun udsætter sig for, trænger hun sig frem til Barnesengen, og i sidste Øjeblik redder hun Barnet, men er selv saa forbrændt, at hun synker om.

Paa Hospitalet ligger en Patient med ombundet Hoved. Det er Ellen. Lægen ser betænkeligt paa den Syge. Han kan desværre ikke give Moderen stor Trøst. Den Dag, da Ellen er oppe, glipper det sidste Haab om at redde hendes Syn, og Lægen maa skrive i Journalen: „Uhelbredelig blind“.

Fabrikant Falcks gode Hjerterøres, da Ellens Moder beder ham komme. For sit Barns Skyld indvilliger han.

Lægen og Sygeplejersken lister ud af Sygeværelset, da Falck og Lilian træder ind.

Og da Falck grædende ligger paa Knæ foran sin blinde Hustru, og Lilian genser sin kære Mo'r, er i samme Stund Tilgivelse og Forsoning indtraadt, og Falck fører sin Hustru tilbage til Hjemmet, hvor Lykken nu aldrig mere skal forstyrres, men hvor Lilians Øjne skal være Mo'rs ny Øjne.

12764

